

Skipstømmermann Nils Olsen fra Kårvik, i Lenvik døde fornylig i Haugesund. I sine yngre år var han en driftig, og dyktig fiskar og fangstmann. Den siste halvdel av sin livstid seilte han ute eller på kysten.

Nils Ingvart Olsens gravferd foregikk i Haugesund fredag 29. desember fra kapellet på Vår Frelzers gravlund under stor deltakelse. Til innleing var spilt «Largo» av Handel. Forsamlingen sang «Jeg er en seiler på livets hav», hvoretter pastor Ristesund talte gripende over tekst fra Ap. Peters 1. brev 5. kap. «Kast alle eders sorger på ham, ti han har omsorg for eder».

Etter talen blei «Leid milde ljøs» sunget. Der blei lagt ned krans fra familien. Til tonene av «Siste reis» av Alnes blei båren ført ut av kapellet.

Så er han ikke meire blant oss den gamle sjøulk. Han har funnet en velfortjent fred og kvile.

Vi lyser fred over hans minne.

Nils Ingvart Olsen,
In memoriam.

Engang du var lik en seilende
skute
som jaget avsted i passatens
blest.

I stille beltet — så linjedåpen,
og etterpå storm etter storm
ved Håpet
i skipenes opptrukne namnløse
rute.

Du stampet og rullet i døgn
sør ved Hornet,
mens dekket lå under brølende
brott.

Og under dekk i lasten lå kornet
mens skuta knaket fra kjø-
svin til topp.
Old Norge — homevard bound.

De snekvite segl fra havet
forsvant,
som drømme i røyken fra mo-
tor og damp.

Sist så du en glemt, avrigget
skute
med rustet fortøyning i bøyen
der ute
bak ytre roverets skjermende
kant.

Ved åtte glas, før jul sank du
ned,
i siste glemselens evige fred —

Du var kun en gammel avrig-
get holk,
som engang har seilet for land
og for folk
med last for en heimlig red.

R.